

[Aksel Møller.]

Efter den Udvikling, der er foregaaet, hvor det er Luftledningsanlæg over Landet, som har været udsat for Krigsskade, paa-kalder det ærede Medlems Udtalelser alt for meget Erindringen om den mærkelige Interesse, som i sin Tid skulde holde Landbrugets Bygninger uden for Risikofælleskabet med Byernes. Det er jo aabenbart, at Lovforslaget kun omfatter Luftledningsanlæg for Stærkstrøm med de Indretninger, der hører til. Hvorfor man saa f. Eks. skulde indkræve Bidrag efter Jordkabernes Længde, det fatter jeg ikke, eftersom Jordkablerne ikke er omfattet af Forsikringen. Jeg synes derfor, at den højtærede Handelsminister har truffet det rigtige i naturligt Samarbejde med Danske Elektricitetsværkers Forening ved Fremsættelsen af dette Lovforslag.

Det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram gjorde nogle Bemærkninger omkring Spørgsmaalet Selvrisiko. Ja, jeg for mit Vedkommende har ofte tænkt paa, naar vi har haft disse Spørgsmaal til Behandling, om vi egentlig ikke hist og her har gjort en Fejl med Hensyn til Forholdet mellem Selvrisikoens Størrelse i de forskellige Love, men det, som maa være Opgaven, og det, der er Meningen med en vis Selvrisiko, er at formindske Administrationen, det vil sige, at den mindste Skade, som kan komme i Betragtning, maa være saadan, at dens økonomiske Betydning ikke stiger med 100 pCt. paa Grund af de Vurderinger, der skal finde Sted, paa Grund af det Administrationsapparat, der skal til ved Erstatningens Fastsættelse. Der har vi utvivlsomt gjort en Fejl ved Krigsforsikringen for Bygninger, hvor man har oplevet meget minimale Skader, idet der ikke eksisterer nogen Selvrisiko. Naar store Grundejere anmelder en Vinduesskade paa 6 Kr. og den skal behandles efter Lovens og Profeternes Udvisende, bliver det samfundsmæssig set en dyr Skade, og derfor tror jeg, at man skal være tilfreds med, at der i de senere Love er gennemført en Selvrisiko. Her i dette Tilfælde forekommer det mig, at den vel kan synes lav i Forhold til de Værdier, der er Tale om, men at den dog er tilstrækkelig stor til, at Administrationsudgifterne ved den enkelte Skades Opgørelse ikke paa-virktes unødigt. Jeg skal derfor paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Rager: Der er et gammelt Ord, der siger: Bedre sent end aldrig, og det er det, der først rinder mig i Hu, naar vi nu har

faaet dette Lovforslag forelagt. Jeg kan dernæst ikke lade være med at knytte et Par Bemærkninger til de Ord, som mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Peder Clausager, fremsatte ved det foregaaende Lovforslags Behandling. Det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, at dette Forslag om Forsikring af Landbrugsjord egentlig burde henhøre under Landbrugsministeriet, men fandt en Grund til, at det er under Handelsministeriet, deri, at der i Forvejen var et Forvaltningsnævn for Løsøre, som hørte under Handelsministeriet. Naar jeg nu kommer til dette Lovforslag, som vedrører Elektricitetsværker, der ellers sorterer under Ministeriet for offentlige Arbejder, og naar jeg læser i § 9, at der skal nedsættes et Forvaltningsnævn, saa er denne Begrundelse væk her. Jeg kan slet ikke forstaa, hvorfor denne Sag skal under Handelsministeriet. Jeg tror at kende saa meget til Sagens Forhistorie, at jeg ved, at den højtærede Handelsminister heller ikke har været ivrig, og jeg tror, at naar vi nu skal sige: bedre sent end aldrig, saa er det, fordi Handelsministeriet i og for sig slet ikke har syntes, at dette her var noget, der kom Handelsministeriet ved. Jeg maa ogsaa sige, at jeg opgiver endnu ikke Haabet om, at dette Lovforslag, inden det forlader Rigsdagen, kan være overført til Ministeriet for offentlige Arbejder, hvor det hører hjemme, og det vilde glæde mig, hvis den højtærede Handelsminister vilde medvirke til, at dette kunde ske i Løbet af Eftermiddagen. Saa slap man ogsaa for dette, at Forvaltningsnævnet, der skal bestaa af en Formand og tre andre Medlemmer, udpeges af Ministeriet for Handel, Industri og Søfart efter Forhandling med Danske Elektricitetsværkers Forening, med hvilken Ministeren jo ellers kun har ganske enkelte Ting at gøre, f. Eks. angaaende Rationeringsforhold, men som ellers er en Forening, der paa alle Omraader forhandler med Ministeriet for offentlige Arbejder.

Det var den første Bemærkning, som jeg finder Anledning til at gøre til Lovforslaget. Den næste Bemærkning, jeg vilde gøre, var over for det ærede Medlem Hr. M. Larsen, der mente, at de hidtil indtrufne Beskadigelser ved Spærreballoner havde forarsaget forholdsvis smaa Udgifter, men dog Udgifter, der kunde tynde mindre Værker. Jeg er slet ikke enig i dette. Det er ret betydelige Udgifter, der er paaført nogle af Værkerne i Forhold til deres Størrelse. Det er slet ikke smaa Beskadigelser, og det er meget ubehagelige Beskadigelser.

Derfor er det kun naturligt, at man